

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/80/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010821
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1513010821.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému T. J., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/121/2013 zo dňa 07.09.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

I. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 44 Tr. zák. sa u obžalovaného

T. J., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom S. č. d. XXX, okres F.

u p ú š ť a

v bode 1/ od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/2013 zo dňa 22.07.2013, právoplatnému dňa 17.10.2013, nakoľko súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov považuje za dostatočný.

II. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 44 Tr. zák. sa u obžalovaného

T. J., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom S. č. d. XXX, okres F.

u p ú š ť a

v bode 2/ od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/2014 zo dňa 19.03.2014, právoplatnému dňa 19.03.2014, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia považuje za dostatočný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/121/2013 zo dňa 07.09.2015 bol obžalovaný T. J. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1/ dňa 04.07.2013 v čase od asi 03.20 hod. do 03.45 hod. v Q. v mestskej časti U. na W. ulici v priestoroch zastávky L. bol hliadkou PZ v zložení ppráp. L. N., nstržm. L.. T. Y. a nstržm. L. F. vyzvaný k preukázaniu totožnosti a dokladov potrebných pre vedenie motorového vozidla v cestnej premávke, lebo ako vodič osobného motorového vozidla zn. F. G., V.: BA-XXXIN, bol podozrivý zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení (nerešpektovanie dopravného značenia „Stoj, daj prednosť v jazde“), na čo uviedol, že nemá u seba žiadne doklady, a preto bolo pristúpené k jeho predvedeniu na útvar PZ, pričom pred predvedením bola vykonaná tzv. bezpečnostná prehliadka, pri ktorej bolo zistené, že v zadnom vrecku teplákov má neznámy predmet a po otázke, či sa nejedná o zbraň, uviedol, že tam má puzdro s trávou a po poučení v zmysle ust. § 34 ods. 1 Trestného poriadku a § 89 Trestného poriadku, dobrovoľne zo zadného vrecka teplákov vybral čierne puzdro, z ktorého vytiahol plastové vrecko o rozmeroch 3 cm x 5 cm s obsahom neznámej zelenej sušenej rastliny, o ktorej sa vyjadril, že ide o marihuanu, ktorú si zakúpil od jemu neznámej osoby pre vlastnú potrebu. Po obmedzení na osobnej slobode bol predvedený na Obvodné oddelenie PZ Petržalka - stred, kde bolo zistené, že je aj podozrivým zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. Kriminalisticko-expertíznym skúmaním bolo zistené, že v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom sa nachádzalo konope s hmotnosťou 1017 mg a s priemerným zastúpením tetrahydrokanabinolu (hlavnej aktívnej zložky, zodpovednej za prípadné halucinogénne pôsobenie konope) 18,4% hmotnostného, čo zodpovedá 187 mg THC a 6-10 obvykle jednorazovým dávkam drogy a na steroch z jeho rúk bola zistená prítomnosť metamfetamínu.

Rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle ust. zák. č. 139/97 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok,

2/ v dobe od presne nezisteného času asi do 10.00 hod. dňa 05.10.2013 odcudzil z bytu na druhom poschodí v obytnom dome na Y. ulici č. XX v Q. z obývacej izby z neuzamknutej skrine nábytku, z neuzamknutej šperkovnice hnedej farby v tvare srdca vecí a to: 1ks článkový náramok zo žltého kovu - 5,18 g v hodnote 155,40 €, 1ks článkový náramok zo žltého kovu 6,89 g v hodnote 241,20 €, 1ks retiazkový náramok zo žltého kovu - 1,37 g v hodnote 13,20 €, 1ks dámsky prsteň zo žltého kovu - 3,05 g v hodnote 106,80 €, 1ks obrúčka zo žltého kovu - 2,11 g v hodnote 42,20 €, 1 ks retiazka zo žltého kovu - 7,96 € v hodnote 76,60 €, 1ks dámsky prsteň zo žltého kovu s kameňom - 1,36 g v hodnote 51,70 €, 1ks dámske náušnice visiace zo žltého kovu + časť retiazky 3,79 g v hodnote 75,80 €, 1ks časť hodiniček zo žltého kovu - 2,93 g v hodnote 28,20 €, 1ks dámsky prsteň zo žltého kovu s kameňom - 3,74 g v hodnote 141,-€, 1ks dámsky prsteň zo žltého kovu s kameňom - 1,44 g v hodnote 54,70 €, 1ks časť remienka z hodiniček zo žltého kovu - 1,77 g v hodnote 17,-€, 1ks dámsky prsteň zo žltého kovu s kameňom - 1,36 g v hodnote 52,40 €, 1ks obrúčka hladká zo žltého kovu - 1,84 g v hodnote 36,80 € a finančnú hotovosť vo výške 100,- € z červenej koženej peňaženky voľne položenú na stole v obývacej izbe, čím poškodenú W. D., anr. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XX, Q. spôsobil škodu krádežou v celkovej výške 1.193,- €.

Za to mu bol súdom I. stupňa podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 41 ods. 1, § 42 ods.1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol výkon uloženého trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. mu bola uložená povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodenú W. D. spôsobenú škodu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu 5 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/13 zo dňa 22.07.2013, právoplatný dňa 17.10.2013 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava

V sp. zn. OT/165/13 zo dňa 07.07.2023, právoplatný dňa 07.07.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušený výrok nadväzujúce.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný k náhrade škody poškodenej W. D., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom Y. XX, Q. vo výške 100,-€.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená W. D., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom Y. XX, Bratislava so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 07.09.2015 na č.l. 70 odvolanie okresná prokurátorka a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil samostatným písomným podaním zo dňa 24.11.2015 na č.l. 93-97. V úvode najskôr veľmi podrobne citovala výrok o vine, treste, ako aj o náhrade škody. Následne popísala genézu celého konania od momentu podania obžaloby, popisu skutkovej vety podanej obžaloby spolu s právnou kvalifikáciou.

Okresný súd Bratislava V rozhodnutie o druhu a výmere trestu odôvodnil tým, že prihliadol na spôsob spáchania trestnej činnosti, na jej závažnosť, následok, na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúce odsúdenia a možnosti jeho nápravy a prevýchovy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona). U obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností (1:2), pričom poľahčujúcou okolnosťou bolo, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto oľutoval (§ 36 písm. l/ Trestného zákona). Priťažujúcimi okolnosťami boli, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Trestného zákona) a bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Trestného zákona). Súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu podmienene odložil na skúšobnú dobu 5 rokov a zároveň uložil probačný dohľad na správaní obžalovaného v skúšobnej dobe. Súd uložil obžalovanému súhrnný trest v súlade s § 42 ods. 1 Trestného zákona, podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko predmetného skutku sa dopustil skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/2013 zo dňa 22.7.2013 (doručený mu bol až dňa 17.10.2013). Súd ukladal trest obžalovanému podľa najprísnejšie trestného prečinu, pričom zároveň pri prevahe priťažujúcich okolností zvýšil dolnú hranicu takéhoto trestu o jednu tretinu. Pri najprísnejšom prečine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, je trestná sadzba až 5 rokov, takže pri aplikácii § 38 ods. 4 Trestného zákona sa trestná sadzba u neho zvýšila na upravenú trestnú sadzbu danú rozpätím 1 rok a 8 mesiacov až 5 rokov. Súdom uložený súhrnný trest nie je miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom. Súd dospel k záveru, že takto uložený súhrnný trest podmienene zabezpečí nápravu a prevýchovu obžalovaného a vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie je dôvodné očakávať nápravu obžalovaného. Pre samotnú ochranu spoločnosti postačuje pôsobiť na obžalovaného trestom vo vyššie uvedenej výške a uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody by bolo pre obžalovaného neprimerane prísny trestom. Súd zároveň stanovil dlhšiu skúšobnú dobu s probačným dohľadom a obmedzenia, ktoré sú zásahom do slobody konania obžalovaného. V rámci skúšobnej doby uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu v skúšobnej dobe, ktorú spôsobil a taktiež obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické a iné návykové látky, ktorých splnenie bude kontrolované v rámci probačného dohľadu. Uložením probačného dohľadu je zabezpečená zároveň určitá prísnejšie zameraná kontrola uložených obmedzení, vykonávaná probačným a mediačným úradníkom, ktorú je povinný obžalovaný strpieť počas celej skúšobnej doby vrátane kontroly samotného obmedzenia.

S postupom súdu vo vzťahu k výroku o treste však nie je možné súhlasiť a to najmä vo vzťahu k uloženému podmienenému odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, lebo súd okrem iného postupoval v rozpore s ustanoveniami platného Trestného zákona, najmä v rozpore s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4, § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, § 51 ods. 2 Trestného zákona a v rozpore s ustanovením § 171 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu.

Podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi sa dopustí ten, kto neoprávnené prechováva píše vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu.

Súd predovšetkým nezohľadnil ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a kritériá generálnej a individuálnej prevencie, lebo v opačnom prípade by obžalovanému T. J. nemohol uložiť podmienene trest odňatia slobody vo výmere vo výmere 3 (tri) roky, teda v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby (súd uviedol, že obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od 1 roka a 8 mesiacov až 5 rokov), výkon ktorého podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov.

Súd pri ukladaní trestu odňatia slobody sa dôsledne nezaoberal všetkými okolnosťami tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 Trestného zákona.

Súd neprihliadol najmä na nasledovné okolnosti prípadu:

- obžalovaný bol už v minulosti, teda pred kritickými dňami (04.07.2013 a 05.10.2013) súdne trestaný a to konkrétne pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/41/09 zo dňa 04.03.2009), prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona (rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/342/09 zo dňa 02.07.2010), prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/165/13 zo dňa 07.07.2013) a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/13 zo dňa 22.07.2013),
- obžalovaný, čo vyplýva z aktuálneho odpisu registra trestov, bol po spáchaní trestnej činnosti, pre ktorú bol neprávoplatne odsúdený, opakovane súdne trestaný a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/14 zo dňa 19.03.2014), prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákon (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/339/15 zo dňa 21.08.2015) a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/238/15 zo dňa 29.09.2015). Z týchto skutočností je teda zrejmé, že v osobe obžalovaného vo vzťahu k trestnému čin krádeže ide o tzv. špeciálneho recidivistu,
- obžalovaný, čo vyplýva z výpisu z registra priestupkov zo dňa 30.10.2013, bol v období od 21.11.2012 do 15.05.2013 šesťkrát postihnutý za priestupok, konkrétne pre priestupky proti bezpečnosti na plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 zák. SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, okrem iného bola obžalovanému opakovane uložená sankcia zákaz vedenia motorových vozidiel,
- obžalovaný sa konania zo dňa 05.10.2013 dopustil zo zisťovaných dôvodov, o čom svedčí povaha ním spáchanej trestnej činnosti, ako aj skutočnosť, že v kritickom čase bol nezamestnaný a bez akéhokoľvek príjmu,
- skutočnosť, že Trestný zákon pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na dva roky a že ide o majetkový trestný čin (IV. hlava Trestného zákona -

Trestné činy proti majetku) a Trestný zákon pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na päť rokov.

Odvolaťelke nie sú ani známe dôkazy a skutočnosti, ktoré viedli súd k záveru, že podmienený trest odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe zabezpečí nápravu a prevýchovu obžalovaného a prečo uloženie prípadného nepodmieneného trestu odňatia slobody by bolo pre obžalovaného neprimerane prísny trestom.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery neprihliadol najmä na konkrétne spôsoby spáchania trestných činov, konkrétne následky a mieru, ktorou obžalovaný T. J. porušil záujmy chránené Trestným zákonom. Dôsledne nevyhodnotil ani osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Postupoval najmä v rozpore s ustanoveniami § 34 ods. 4 Trestného zákona a § 51 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko uloženie podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom prichádza do úvahy u páchatel'ov, u ktorých je spáchanie trestného činu ojedinelým vybočením z inak riadneho spôsobu života alebo u páchatel'ov menej závažných trestných činov. Medzi takéto trestné činy určite nepatrí prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona v znení zák. č. 204/2013 Z. z., za ktorý v čase rozhodovania súdu bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody až 5 rokov.

Súd v napadnutom výroku o treste aj uviedol, že obžalovanému J. ukladá súhrnný trest odňatia slobody a to vo vzťahu vo výrokom o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/13 zo dňa 22.07.2013, právoplatný dňa 17.10.2013 a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/165/13 zo dňa 07.07.2013, právoplatný dňa 07.07.2013, ktorým obžalovanému bol podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného rozkazu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 5 rokov. Súd tak postupoval vo vzťahu k odsúdeniu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona v rozpore s ustanoveniami § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 2 Trestného zákona. Z ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Súd síce uviedol, že súhrnný trest, uložený obžalovanému J., prichádza do úvahy k výrokom o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/165/13 zo dňa 07.07.2013 (bod 3/ odpisu registra trestov) a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/13 zo dňa 22.07.2013 (bod 4/ odpisu registra trestov), teda vo vzťahu ku skutku zo dňa 04.07.2013, právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a teda k podmienenému trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky a k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 4 roky a vo vzťahu ku skutku zo dňa 15.05.2013, právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a teda k podmienenému trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky a k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 5 rokov. Súd však prehliadol, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/13 zo dňa 22.07.2013, právoplatný dňa 17.10.2013 (bod 4/ odpisu registra trestov), odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, konkrétne pre skutok zo dňa 15.05.2013 a že Okresným súdom Bratislava V bol obžalovanému uložený súhrnný trest a bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/165/13 zo dňa 07.07.2013, právoplatný dňa 07.07.2013 (bod 3/ odpisu registra trestov). Súd preto nemohol vo vzťahu k prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona ukladať súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/13 zo dňa 22.07.2013, právoplatný dňa 17.10.2013 (bod 4/ odpisu registra trestov), ale vo vzťahu k výroku o treste Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/14 zo dňa 19.03.2014, právoplatný dňa 19.03.2014 (bod 5/ odpisu registra trestov), lebo zákonnými predpokladmi pre uloženie súhrnného trestu sú:

- musí ísť o trestnú činnosť toho istého páchatel'a, ktorý spáchal samostatnými skutkami dva alebo viac trestných činov,

- v období medzi spáchaním týchto trestných činov nesmie byť vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu I. stupňa za akýkoľvek z nich (resp. nesmie byť páchatel'ovi doručený trestný rozkaz), pokiaľ trestná

vec, v ktorej bol odsudzujúci rozsudok vydaný (resp. trestný rozkaz doručený), skončila právoplatným odsúdením páchatela.

O súbeh trestných činov teda nepôjde, ak bol ďalší trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku (po doručení trestného rozkazu), ale pred vyhlásením ďalšieho odsudzujúceho rozsudku (prípadne pred doručením ďalšieho trestného rozkazu), ktorým bol výrok o treste uložený prvým odsudzujúcim rozsudkom (trestným rozkazom) zrušený a ktorým bol uložený trest súhrnný. V takom prípade je treba za trestný čin spáchaný po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku (po doručení trestného rozkazu) uložiť samostatný trest. Ak teda bol páchatelovi uložený súhrnný trest a neskôr bol ďalším rozsudok uznaný vinným trestným činom spáchaným po vyhlásení prvého rozsudku a pred vyhlásením rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, nejde v prípade posledného odsúdenia o súbeh trestných činov, ale o recidívu, teda je nutné uložiť samostatný trest. V takomto prípade by súbeh bol len v prípade, kedy už prvým odsudzujúcim rozsudkom bolo možno páchatelovi uložiť trest i za trestný čin, ktorý vyšiel najavo neskôr. Z týchto skutočností teda vyplýva, že viac trestných činov je v súbehu len vtedy, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom I. stupňa odsudzujúci, hoci neprávoplatný, rozsudok (doručený trestný rozkaz) za nejaký trestný čin.

V prejednávanej trestnej veci obžalovaný J. spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona dňa 05.10.2013. Pre tento trestný čin bol obžalovaný neprávoplatne odsúdený súdom I. stupňa, teda Okresným súdom Bratislava V, až dňa 07.09.2015.

Obžalovaný J. však bol medzičasom trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/165/13, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 07.07.2013, právoplatne odsúdený pre skutok zo dňa 04.07.2013, právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/13 zo dňa 22.07.2013, právoplatný dňa 17.10.2013, bol však obžalovaný právoplatne odsúdený pre skutok zo dňa 15.05.2013, právne kvalifikovaný ako ďalší prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, teda pre skutok, ktorý sa obžalovaný dopustil pred dňom, kedy mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/165/13 zo dňa 07.07.2013 a preto Okresným súdom Bratislava V bol obžalovanému správne uložený súhrnný trest. Pokiaľ teda súd rozsudkom sp. zn. 4T/121/13 obžalovaného odsudzoval pre skutok zo dňa 05.10.2013, mal postupovať podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, teda uložiť súhrnný trest, ale nemohol tak postupovať vo vzťahu k výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/13, lebo ku skutku, právne kvalifikovanom ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, došlo až dňa 05.10.2013, teda evidentne po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/165/13 zo dňa 07.07.2013 obžalovanému. Medzi skutkami zo dní 04.07.2013 a 15.05.2013 a zo dňa 05.10.2013, pre ktoré bol obžalovaný právoplatne, resp. neprávoplatne odsúdený, nie je vzťah súbehu. Vzťah súbehu je medzi skutkami zo dňa 05.10.2013 (rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/121/13 zo dňa 07.09.2015) a zo dňa 15.03.2014 (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/14). Pokiaľ teda súd dňa 07.09.2015 dospel k záveru, že sú splnené zákonné predpoklady pre uloženie súhrnného trestu, tak mal súhrnný trest uložiť vo vzťahu k výroku o treste Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1 T/70/13 zo dňa 22.07.2013 (súbeh prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona) a ďalší súhrnný trest uložiť vo vzťahu k výroku o treste Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/14 zo dňa 19.03.2014 (súbeh prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona) a uložiť obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý je vyšší ako 10 mesiacov. Súd však tak nepostupoval, lebo obžalovanému uložil jeden súhrnný trest a to trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého podmienienečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v trvaní 5 (päť) rokov, teda minimálne v rozpore s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona, z ktorého okrem iného aj vyplýva, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolateľka navrhla aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Trestného poriadku zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci rozsudkom a to tak, že obžalovaného T. J. odsudzuje

1/ podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona a podľa § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného J. pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 rokov a súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/13 zo dňa 22.07.2013, právoplatný dňa 17.10.2013,

2/ podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona a podľa § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného J. pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/14 zo dňa 19.03.2014, právoplatný dňa 19.03.2014.

Vo veci bol určený termín verejného zasadnutia na deň 29.09.2016, o ktorom bol obžalovaný T. J. riadne a včas upovedomený uložením na pošte dňa 26.08.2016, čo preukazuje obálka, avšak sa neustanovil a svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd postupom podľa § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného T. J., pretože boli splnené všetky zákonné podmienky na jeho vykonanie.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu, konanom dňa 29.09.2016 zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že mu uloží v bode 1/ súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 5 rokov zároveň za súčasného zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/2013 zo dňa 22.07.2013 a vo vzťahu ku skutku v bode 2/ súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/2014 zo dňa 19.03.2014.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného okresnej prokurátorky je čiastočne dôvodné.

Podľa § 42 ods.1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trest podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Úvodom primárne odvolací súd dáva do pozornosti, že odvolanie okresného prokurátora bolo obmedzené výlučne proti výroku o treste, takže v rámci svojej prieskumnej povinnosti bol odvolací súd obmedzený revíznym princípom a teda výrok o vine vôbec nepreskúmal.

Čo sa týka napadnutého výroku o treste, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je čiastočne dôvodné a to na základe nasledujúcich skutočností:

Súd I. stupňa najskôr postupoval v súlade so zákonom pri určení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich vzájomného pomeru.

Čo sa týka poľahčujúcich okolností, súd I. stupňa zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný doznal a svoje konanie oľutoval, čo je v súlade so zistenými okolnosťami.

Čo sa týka priťažujúcich okolností, správne postupoval súd I. stupňa, keď zistil existenciu dvoch priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov a že bol už v minulosti odsúdený, čo preukazuje aktuálny odpis registra trestov na jeho osobu.

Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je teda v tomto prípade daný 2:1 a preto s poukazom na § 38 ods. 4 Tr. zák. sa určená základná dolná hranica trestnej sadzby upravuje tak, že sa dolná hranica zvyšuje o jednu tretinu.

Pri prečine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. je základná trestná sadzba daná rozpätím 0 až 5 rokov a upravená trestná sadzba podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. je teda daná konečným rozpätím 20 mesiacov až 5 rokov.

Pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. je základná trestná sadzba daná rozpätím 0 až 2 roky a upravená trestná sadzba podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. je teda daná konečným rozpätím 8 mesiacov až 2 roky.

Súd I. stupňa sa však dôsledne neriadil ustanoveniami Trestného zákona pri ukladaní trestu.

Úvodom k tejto časti odvolací súd upozorňuje, že podľa právnej teórie je potrebné ukladať súhrnný trest v takom prípade, ak páchatel'a odsudzuje za taký trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

V takomto prípade je mimoriadne dôležité správne ustáliť, ktoré z odsúdení daného páchatel'a je tým prvým odsudzujúcim rozhodnutím s ktorým tvorí súbeh a taktiež je potrebné ustáliť časovú hranicu, kedy o súbeh ešte ide a kedy už nie. Všetky skutky musia byť totiž spáchané predtým, než bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok pre inú trestnú činnosť páchatel'a.

V tomto danom prejednávanom prípade odvolací súd poukazuje, že prvým iným odsudzujúcim odsúdením voči bodu 1/ napadnutého rozsudku je trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/165/2013 zo dňa 07.07.2013.

Podľa § 353 ods. 6 veta druhá Tr. por. účinky spojené s vyhlásením trestného rozkazu nastávajú jeho doručením, čo bolo v konaní 0T/165/2013 dňa 07.07.2013. Aby bolo možné vôbec hovoriť o súbehu, musí byť vyššie uvedený bod 1/ napadnutého rozsudku súdu I. stupňa spáchaný pred 07.07.2013, aby bolo možné ukladať súhrnný trest, čo v tomto prípade naplnené bolo a to na základe nasledujúcej chronológie:

? dňa 15.05.2013 bol spáchaný skutok v odsúdení na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/2013 zo dňa 22.07.2013,

? dňa 04.07.2013 bol spáchaný skutok v odsúdení na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/165/2013 zo dňa 07.07.2013,

? dňa 04.07.2013 bol napokon spáchaný skutok, ktorý je predmetom tohto konania pod sp. zn. 4T/121/2013.

Možno teda ustáliť, že za všetky skutky, ktoré obžalovaný T. J. spáchal v časovom intervale od 15.05.2013 do 04.07.2013 bolo potrebné ukladať súhrnný trest, pretože tvoria súbeh k prvému odsúdeniu pod sp. zn. 0T/165/2013.

Odvolačný súd však poukazuje na ďalšiu mimoriadne dôležitú skutočnosť, že predmetom v prejednávanej trestnej veci obžalovaného bol aj skutok pod bodom 2/ zo dňa 05.10.2013. Keďže tento bol spáchaný až dňa 05.10.2013, nemohol tvoriť súbeh s vyššie špecifikovanými skutkami, pretože trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/165/2013 mu bol doručený už dňa 07.07.2013. Voči tomuto odsúdeniu teda nemôže ísť o súbeh, ale o recidívu. Súd I. stupňa preto postupoval v rozpore so zákonom a to konkrétne v rozpore s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák., keď ukladal jeden súhrnný trest za bod 1/, ako aj za bod 2/ napadnutého rozsudku, pretože na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky.

V tomto danom prejednávanom prípade odvolací súd poukazuje, že prvým iným odsudzujúcim odsúdením voči bodu 2/ napadnutého rozsudku je trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/2014 zo dňa 19.03.2014.

Podľa § 353 ods. 6 veta druhá Tr. por. účinky spojené s vyhlásením trestného rozkazu nastávajú jeho doručením, čo bolo v konaní 0T/133/2014 dňa 19.03.2014. Aby bolo možné vôbec hovoriť o súbehu, musí byť vyššie uvedený bod 2/ napadnutého rozsudku súdu I. stupňa spáchaný pred 19.03.2014, aby bolo možné ukladať súhrnný trest, čo v tomto prípade naplnené bolo a to na základe nasledujúcej chronológie:

? dňa 05.10.2013 bol spáchaný skutok, ktorý je predmetom tohto konania pod sp. zn. 4T/121/2013,

? dňa 15.03.2014 bol spáchaný skutok v odsúdení na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/2014 zo dňa 19.03.2014.

Možno teda ustáliť, že za oba vyššie uvedené skutky, ktoré obžalovaný T. J. spáchal v časovom intervale od 05.10.2013 do 15.03.2014 bolo potrebné ukladať ďalší súhrnný trest, pretože tvoria súbeh k prvému odsúdeniu pod sp. zn. 0T/133/2014.

Odvolačný súd teda túto časť uzatvára konštatovaním, že s poukazom na vyššie uvedený podrobný rozbor a vzniknutú situáciu pri zistených súbehoch bolo potrebné obžalovanému T. J. ukladať dva súhrnné tresty, ako to správne uvádzal odvolateľ v podanom odvolaní.

V ďalšom však odvolací súd dospel k záveru, že v danom prejednávanom prípade nie je potrebné ukladať dva samostatné súhrnné tresty ako to navrhoval odvolateľ v podanom odvolaní a to na základe nasledujúcich skutočností:

Skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku súdu I. stupňa tvorí súbeh aj s odsúdením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/2013, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 5 rokov.

Skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku súdu I. stupňa je právne kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. je základná trestná sadzba daná rozpätím 0 až 5 rokov a upravená trestná sadzba podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. je teda daná konečným rozpätím 20 mesiacov až 5 rokov.

Súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/70/2013 možno teda považovať za dostatočný aj za skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku a preto boli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 44 Tr. zák., t.j. na upustenie od uloženia súhrnného trestu práve s poukazom na odsúdenie pod sp. zn. 1T/70/2013.

Skutok pod bodom 2/ napadnutého rozsudku súdu I. stupňa tvorí súbeh s odsúdením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Skutok pod bodom 2/ napadnutého rozsudku súdu I. stupňa je právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. je základná trestná sadzba daná rozpätím 0 až 2 roky a upravená trestná sadzba podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. je teda daná konečným rozpätím 8 mesiacov až 2 roky.

Trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/133/2014 možno teda považovať za dostatočný aj za skutok pod bodom 2/ napadnutého rozsudku a preto boli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 44 Tr. zák., t.j. na upustenie od uloženia súhrnného trestu práve s poukazom na odsúdenie pod sp. zn. 0T/133/2014.

Odvolačný súd bral pri rozhodovaní o ukladaní trestu a jeho výmery do úvahy nasledujúce pomery a osobu páchatel'a:

? je potrebné si uvedomiť, že obžalovaný sa k prejednávanej trestnej činnosti priznal a učinil prehlásenie že je vinný,

? prejednávanej trestnej činnosti v bode 1/ sa dopustil pred viac ako tromi rokmi a trestnej činnosti pod bodom 2/ pred tromi rokmi, čo má výrazný vplyv na jeho nebezpečnosť, ktorá tým pádom podstatným spôsobom klesla,

? oba prejednané trestné činy sú prečinmi, kde nebezpečnosť konania pre spoločnosť je menšia než keby išlo o zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny,

? napokon je potrebné poukázať na podstatnú skutočnosť a to, že podľa právnej teórie má mať páchatel' trestných činov, ktoré vychádzajú postupne najavo a za ktoré v dôsledku súbehu treba ukladať súhrnný trest, rovnaké postavenie ako keby boli tieto trestné činy prejednané spolu v jednej trestnej veci.

Z tohto teda vyplýva, že v čase vydania trestného rozkazu Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 1T/70/2013 tento nevzhladol podmienky na uloženie trestu nepodmienečného a preto za trestnú činnosť bod bodom 1/ nie je takto navrhovaný trest zo strany odvolateľky potrebné ukladať ani teraz.

S argumentáciou odvolateľky spočívajúcej v poukazovaní na predchádzajúce odsúdenia, ktorými boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, nie je úplne presná. V tomto smere odvolací súd poukazuje na aktuálny odpis registra trestov na obžalovaného, z ktorého vyplýva, že bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný, z toho 4 krát k podmiennečným trestom a 3 krát k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Dokonca pri ukladaní trestov neprišlo k ich postupnej gradácii, pretože aj po spáchaní prejednávanej trestnej činnosti, ako aj po vydaní zbiehajúcich sa vyššie citovaných odsúdení, bol obžalovanému opätovne uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 0T/399/2015 zo dňa 21.08.2015.

Pri druhom zbiehajúcim odsúdení, t.j. trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II pod sp.zn. 0T/133/2014 bol dokonca nepodmienečný trest odňatia slobody uložený. Je teda nanajvýš diskutabilné sa domnievať, že v prípade rozhodovania o skutku pod bodom 2/ napadnutého rozhodnutia súdu I. stupňa spolu so zbiehajúcim sa trestnou činnosťou, by bol v čase vydania citovaného trestného rozkazu uložený vyšší, resp. prísnejší trest odňatia slobody než uvedených 10 mesiacov.

V tomto prípade na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a sú teda v plnom rozsahu dostačujúce uložené oba vyššie podrobne špecifikované tresty odňatia slobody vo výmere 2 roky, resp. 10 mesiacov, čím boli naplnené zákonné podmienky uvedené v § 44 Tr. zák.

Čo sa týka odvolacích námietok odvolateľky poukazovaním na nedodržaný účel trestu a osobu obžalovaného v súvislosti s uložením napádaného trestu, odvolací súd konštatuje nasledujúce:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Úvodom k tejto časti je potrebné podotknúť, že podľa právnej teórie a ustálenej súdnej praxe sa aj výrok podľa § 44 Tr. zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu považuje za výtok o treste.

V prvom rade tresty odňatia slobody uložené vyššie citovanými zbiehajúcimi sa rozhodnutiami, v dostatočnej miere zabezpečia ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. V prípade akceptácie takého druhu a výmery trestu a spôsobe jeho výkonu tak ako boli uložené zbiehajúcimi rozhodnutiami, je obžalovaný buď podrobovaný sústavnej kontrole uložené podmiennečného trestu odňatia slobody v bode 1/, resp. v bode 2/ sa obžalovaný vôbec nenachádzal na slobode.

V druhom rade uložené tresty odňatia slobody súdom I. stupňa odradí iných od páchania takéhoto druhu trestných činov. Odvolací súd k tomuto poznamenáva, že trestná činnosť, pre ktorú je obžalovaný stíhaný, je v súčasnej dobe rozšírená a to prakticky po celom území Slovenskej republiky. Uloženie trestu odňatia slobody spôsobom, akým bol uložený zbiehajúcimi rozhodnutiami, ostatných možných páchatelov odradí od súčasného trendu a nesprávneho a nezákonného spôsobu vedenia svojho života.

V treťom rade uložené tresty odňatia slobody zbiehajúcimi rozhodnutiami dostatočne vyjadrujú aj morálne odsúdenie osoby obžalovaného spoločnosťou. Je potrebné uviesť, že spoločnosť veľmi citlivo reaguje na totožnú či obdobnú trestnú činnosť páchanú v rámci práve takým spôsobom a najmä následkom, ako v tomto prejednávanom prípade. Tresty uložené zbiehajúcimi rozhodnutiami určite v spoločnosti vyvolá pozitívnu odozvu.

Okrem podmienok uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zák. odvolací súd konštatuje, že trest uložený odvolacím súdom korešponduje s podmienkami uvedenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri prihliadaní na spôsob spáchania trestného činu a najmä jeho následok, odvolací súd konštatuje, že obžalovaný prechádzal drogy pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu a prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil.

Čo sa týka zavinenia a pohnútky zo strany obžalovaného, odvolací súd konštatuje, že v jeho prípade ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., nakoľko chcel a aj porušil záujem spoločnosti na ochrane práv právnických osôb.

Čo sa týka jeho osoby, pomerov a možnosti nápravy, treba podotknúť, že ide o páchatela, ktorý bol doposiaľ viac krát súdne trestaný rôznymi trestami.

Čo sa týka možnosti nápravy osoby obžalovaného, odvolací súd si uvedomuje, že ide o človeka, na ktorého bolo už mnoho krát pôsobené trestami rôznej výmery, avšak s poukazom na jeho osobu a doterajší spôsob života je možné v tomto prejednávanom prípade hovoriť o výchovnom účinku uloženého trestu za trestnú činnosť spáchanú pod bodom 1/, resp. o represívnom účinku za trestnú činnosť spáchanú pod bodom 2/ tohto rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 44 Tr. zák. dva krát upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k citovaným rozhodnutiam príslušných súdov.

Keďže ostatné výroky napadnuté odvolaním neboli, v ostatnej časti ostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.